

Változás avagy időutazás Auschwitzba

Gialdame Pearl

Változás-avagy időutazás Auschwitzba.

Gialdame Pearl

Publio Kiadó

2012

Minden jog fenntartva!

1.

A fülemhez kaptam a kezem,de elkéstem vele.Körülbelül két lépésnyire álltam Márktól amikor elsütötte a walther p38-ast ,de így is azt hittem,hogy beszakad a dobhártyám akkorát dörrent a pisztoly.A következő lövések zaját már tudtam védeni,de az elsőtől még mindig fájt a fülem.Látványnak sem volt utolsó amikor a lövedékek célba találtak.A céltáblának kiállított sörösdobozok hiába voltak teletöltve homokkal,ez abszolút nem jelentett akadályt.Egymás után,pörögve emelkedtek a levegőbe,miközben a bennük lévő homok úgy spriccelt széjjel mintha nem is egy kilenc milliméteressel,hanem egy ágyúval lőttek volna rájuk.Amikor a pisztoly szánya végül kiakadva jelezte,hogy a fegyver kiürült,Márk felénk fordult.

-Na milyen voltam?-kérdezte vigyorogva.

-Hangos-szóltak néhányan vissza a tömegből.

Nem egészen ezt a választ várhatta mert a száját elhúzva kivette a tárat a pisztolyból és odasétált a kemping asztalhoz,hogy felhajtson még egy doboz sört.Márk huszonöt éves volt.Ő volt a legidősebb a bandából,és nemrég jött ki a sittről súlyos testi sértés miatt.Engedélye nem volt a fegyverre,mint büntetett előéletű nem

is kaphatott.A walther p38-as egy második világháborús német tiszti pisztoly volt.Azt nem tudtuk honnan szerezte,de nagyon ragaszkodott hozzá mert mindenhová magával vitte.A kora és a múltja miatt mindenki őt tekintette a főnöknek.Általában meg is fogadtuk a tanácsait de az ilyen bulik alkalmával mint most is,mindenki ment a saját feje után. Legalább tizenöten gyűltünk össze a régi,lebontásra ítélt téglagyár egyik alagsorában.A bandatagok átlagéletkora nem volt több tizenhét évnél.A barátnőm,Gitta például csak tizenöt éves.A lányok közül Ő a legfiatalabb de szerintem Ő is néz ki a legjobban a bandából,úgyhogy büszke vagyok rá.

-Gyújtasz?-kérdezte Gitta miközben felém nyújtotta a cigarettásdobozt.

-Naná.-kaptam az alkalmon azonnal.

Tudtam,hogy káros meg minden,de úgy gondoltam egyszer élünk.Mindenki,főleg anyám szokott prédikálni,hogy azok az emberek mennyivel korábban halnak akik dohányoznak.Én meg úgy voltam vele,hogy az úgylis előfordulhat bármikor ezért legalább addig élhessek úgy ahogy nekem tetszik ameddig lehet.

-Na mi van ?Elkéstem?-üvöltötte túl az amúgy is hangos zenét Ottó,és hangosan bevágta maga mögött a vasajtót,mindenkinek jelezve,hogy megérkezett.

Mivel általában mindig késve érkezik,ezért sokan nem is foglalkoztak vele de Ő nem zavartatta magát emiatt,mert az első útja az asztalhoz vezetett és már bontotta is az első sörét.Őt ismerem a legrégebben,már óvodába is együtt jártunk,rengeteg közös balhén vagyunk túl és nem melleleg Gitta bátyja.Általában tizenöten,húszan szoktunk összejönni egy ilyen buli alkalmával de sörből még sose tudtunk eleget hozni pedig ez már nem az első alkalom.Minden hétvégén itt lógunk amíg az épületet le nem bontják.

Néha a cigifüsttől látni sem lehet de már megszoktuk. Itt szoktuk egymás haját rövidre nyírni, van, hogy borotválni is, itt csináljuk a tetoválásokat, meg a csajoknak a piercingeket. Sőt, itt szoktuk megtervezni a következő balhét is. Éreztem magamon, hogy éjfél már jócskán elmúlhatott mert kezdtem álmosodni. Tudtam, hogy általában nem tart sokáig csak ameddig az ember átlendül azon a bizonyos holtpontra, utána már reggelig is fent tudok maradni minden erőlködés nélkül. Ez a mai nap kivétel volt ez alól. Vagy a rengeteg pia miatt, vagy nem is tudom, de nem akart a holtpontra vége szakadni. Gitta észrevehette rajtam mert megkérdezte, hogy menjünk e haza. Mondtam neki, hogy ha neki sem gond akkor mehetnénk. Nem kellett Őt sem biztatni, mert reggel korán kellett neki kelni, ugyanis az iskolával egyhetes osztálykirándulásra mennek. Ottót megkérdeztük nem akar-e velünk hazajönni, de Ő még maradni akart. Idefelé bringával jöttünk és úgy terveztük, hogy azzal is megyünk, mert legalább segít kijózanodni a friss levegőn. Nem minden alakult a terveink szerint, mert esni kezdett az eső. Márk felajánlotta, hogy elvisz minket kocsival, mert Ő azzal jött. Nem szívesen ültünk be mellé, mert már rendesen volt a fejében, de az álmoságom elaltatta az óvatosságomat. Ettől függetlenül szerencsésen kiraktuk Gittát a házuknál és hozzánk is biztonságban elértünk. Alig vártam, hogy az ágyba kerüljek.

A kispárnát épp a fejemre akartam rakni, hogy elnyomja azt a monoton zajt, amikor rájöttem, hogy a mobilom csörög. Nem tudom mióta csörgött, de mire felvettem már lerakta az illető. Megnéztem ki keresett. Gitta volt az és volt már két nem fogadott hívásom is tőle. Jó mélyen aludhattam, ha nem hallottam. Gyorsan visszahívtam. Tiszta idegbeteg volt, hogy eddig nem vettem fel a telót. Nem akart semmi különöset, csak meg szerette volna tudni, hogy az éjszaka hazaértem-e épségben. Hívta Márkot is, de Ő ki volt kapcsolva, így érthető volt az aggodalma. Már a buszon volt

az osztállyal,lassan indultak.Miután tisztáztuk a dolgot,megnyugodott.Mondta,hogy a délutánra tervezett tüntetésen vigyázzunk magunkra.Egyéb esetben Ő is velünk tartott volna,de ez a kirándulás kötelező volt mindenkinek.

Próbáltam vissza aludni,de fél órás sikertelen próbálkozás után feladtam.Begyógyult szemekkel kibotorkáltam a fürdőszobába és elkezdtem vizet engedni a kádba.Amíg folyt a víz,feltettem a telómat töltőre,közben az arcom nézegettem a tükörben.Voltam már jobb állapotban is.Nagyon nem tetszett amit a tükörben láttam.A szemem helyén kis rések voltak,az általában mindig gondosan kopaszra borotvált fejem meg igencsak borostás volt,hogy az elmúlt éjszaka nyomait már ne is említsem.

Az ember mobiltelefonja mindig a legrosszabbkor szólal meg.Éppen beleültem a fürdőkádba amikor újra megcsörrent.A beállított csengőhangból egyből rájöttem,hogy Ottó van a vonal túlsó végén. Kelletlenül de óvatosan,nehogy elcsússzak,kikecmeregtem a kádból. A töltőn lévő telefon miatt muszáj volt megtörölnöm a kezem,mert azért az ember nem szívesen nyúl vizes kézzel elektromos dolgokhoz.